

عنوان مقاله:

بررسی مقایسه‌های نقش و جایگاه مار در اساطیر ایران و متون پهلوی

محل انتشار:

همایش بین المللی جستارهای ادبی، زبان و ارتباطات فرهنگی (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

مریم نامور - دانشجوی کارشناسی ارشد، دانشکده ادبیات و علوم انسانی، دانشگاه محقق اردبیلی، ایران

رامین محرمی - دانشیار، دانشکده ادبیات و علوم انسانی، دانشگاه محقق اردبیلی، ایران

خلاصه مقاله:

در اساطیر ملل برخی حیوانات آزارگر هستند و برخی دیگر به یاری انسان می شتابند. در زندگی روزمره مردم حیوانات را با عیار خود می سنجند برخی از این حیوانات در تمامی تمدن ها با ویژگی هایی شبیه به هم مشهور شده است همانند مار، که در تمدن ها غالباً پیچیده است. گاهی سمبل پلیدی، تجدید حیات، حيله گری، خیانت، شیطان، نیروهای متضاد و جادوگری است. در شاهنامه غالباً از آن به بدی یاد شده است و آن را دارای چهره و نمایی زشت و سیاه و ترسناک می دانند که قادر به کارهای فوق طبیعی است و در داستان ضحاک (اژی دهاک) به تصویر کشیده شده است. در این داستان مار در صورت انسان ظاهر می شود که می خواهد جهان را از مردمان تهی کند و خواستار قربانی انسان است. در متون پهلوی مار، نقش منفی دارد و جزء خرفستران ذکر شده است. از ابتدای خلقت انسان و حتی قبل از گزینش انسان وجود داشته و باعث از پای درآمدن انسان اولیه بوده است.

کلمات کلیدی:

اسطوره، ضحاک، اژدها، شاهنامه، متون پهلوی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/533104>

